

ATLANTSAMMENSLUTNINGEN
– forum for sikkerhedspolitik

Atlant Brief

USA's frygt for Kina

Af Lars Bangert Struwe

Udgivet januar 2019

Introduktion

USA og Kina er på hård konfrontationskurs. Spørgsmålet er om handelskrigen blot er et forvarsel om noget langt værre? Og er det kun Trumps skyld? Lige nu er Kina en voksende stormagt, som supermagten USA ser på med bekymring. Dette vil påvirke international politik de næste 20 år. Dette brief ser nærmere på amerikanernes syn på Kina. En krise, der reelt er en konfrontation, der vil fortsætte i meget lang tid, og som vil påvirke ikke blot det kinesisk-amerikanske forhold, men også dansk politik og erhvervsliv. Fronterne risikerer at blive trukket så hårdt op, at Danmark vil blive tvunget til at vælge side i konfrontationen.

Under sin valgkampagne lovede præsident Donald Trump, at hans primære fokus var at styrke USA med mottoet "*Make America Great Again*". Trumps sikkerhedspolitik i forhold til Asien og særligt Kina, er til dels en forlængelse af Obama-administrationens "*Pivot to Asia*", men med den nye sikkerhedsstrategi fra 2017, er rivaliseringen med Kina gjort eksplicit. Trump (og før ham Obama og George W. Bush) er bekymrede over udviklingen i Asien, og ønsker at flytte det udenrigspolitiske fokus mod Asien. Sikkerhedspolitisk betyder det, at på sigt skal ca. 2/3 af den amerikanske flåde stationeres i Asien og Stillehavsområdet. På samme måde må man forstå den igangværende handelspolitiske konfrontation med Kina.

Argumentet i dette brief er, at USA ser sig stærkt presset af Kina. Denne kinesiske udfordring vil USA ikke finde sig i, og USA vil bruge alle midler for at vinde denne konfrontation. Det vil medføre, at EU og Danmark kan blive tvunget til at vælge side i striden. Der efterlades ikke de store frie valg i denne konfrontation – enten er man med USA eller også er man mod det. Det bliver grimt, hårdt og tager tid.

Amerikansk sikkerhedsstrategis hovedpunkter

USA ser sig udfordret af tre forhold:

- *The revisionist powers of China and Russia*
- *The rogue states of Iran and North Korea*
- *Transnational threat organizations, particularly jihadist terrorist groups.*[\[1\]](#)

Dette står direkte at læse i den nationale sikkerhedsstrategi fra vinteren 2017. Disse udfordrere konkurrer aktivt imod USA og dets allierede og partnere. Strategien blev skrevet af administrationen, men følger Trumps egen politik (muligvis med undtagelse af hans fascination af de politiske ledere i Rusland og Kina). Med andre ord, så fastslår Trump-administrationen i dets grundlæggende sikkerhedsdokument, at USA er udfordret af Kinas voksende position og betydning internationalt.

Bekymringen over en mulig konfrontation afspejler sig i den amerikanske sikkerhedsstrategi. Den bygger videre på præsident Trumps valgkampagne og kan blive forsimplet til fire punkter, regeringen vil have til at fremstå klart:

- Beskyt landet, dets folk og den amerikanske levemåde
- Fremme den amerikanske velstand
- Bevare fred gennem at udvise styrke
- Skab større amerikansk indflydelse.

Disse udmønter sig i så forskellige ting som immigrationslovsændringer og kampen for en grænsemur mod Mexico, missilsystemer og generelt afskrækkelse af enhver form for fjendtlighed mod landet.

Men er der faktisk grund til denne bekymring over Kina?

Kinas ambitioner udfordrer USA

Kinesisk politik fastlægges af det kommunistiske parti, og i de seneste år særligt af generalsekretær Xi Jinping, der (på ingen måde alene) fastlægger retningen for kinesisk politik. Ser man på de centrale dokumenter og taler fra det kommunistiske parti får man derved en retningsangivelse på, hvor Kina er på vej hen. Ved kommunistpartiets Nationalkongres i 2017 fastlagde man, at Kina målrettet skal udvikle sig til en af verdens førende stater. Xi Jinping talte her om, at man har lavet en plan for udviklingen frem mod 2035 og videre imod 2050. Xi Jinping sagde i sin tale til den 19. nationalkongres i 2017:

"In the second stage from 2035 to the middle of the 21st century, we will, building on having basically achieved modernization, work hard for a further 15 years and develop China into a great modern socialist country that is prosperous, strong, democratic, culturally advanced, harmonious, and beautiful. By the end of this stage, the following goals will have been met:

... China has become a global leader in terms of composite national strength and international influence."[2]

Denne rolle som global leder får det til at løbe koldt ned ad ryggen på amerikanerne – og burde nok også udfordre europæerne. Ifølge den britiske bank og finansvirksomhed Standard Chartered har Kina udsigt til at blive den største økonomiske magt inden 2030 og måske allerede i 2024.[3] På tilsvarende vis havde HSBC en forudsigelse fra september 2018.[4] Derved mister USA en position, som det har haft mindst siden 1945. Det betyder både en økonomisk og erkendelsesmæssig udfordring for USA.

Xi Jinping (gen)lancerede allerede i 2012 den kinesiske drøm, der med to 100-års jubilæer som markører, skal vise vejen frem for Kina. I 2021 – 100 året for kommunistpartiets skabelse – skal man være blevet til et "moderat velhavende samfund" og i 2049 en "fuldt udviklet nation". 2049 er 100 året for den kommunistiske magtovertagelse i Kina. Denne drøm er på sin vis et opgør med den europæiske undertrykkelse af Kina (set fra et kinesisk synspunkt), hvor den første opiumskrig 1839-1842 er et af lavpunkterne, og de såkaldte ulige traktater [5] med de europæiske stater og USA i anden halvdel af 1800-tallet, der tvang Kina til at åbne sig. Kinas ambitioner er på kollisionskurs med USA, der frygter, at Kina rejser sig på bekostning af USA.

Dette er en klassisk udvikling, hvor en stormagt ser sig udfordret af en fremadstormende ny stormagt. Det kaldes ofte for Thukydids fælde, opkaldt efter den græske historiker Thukydides. Han beskrev rivaliseringen imellem den eksisterende stormagt Sparta, og opkomlingen Athen, der udfordrede Sparta – dette er beskrevet i Thukydids værk "Den Peloponesiske Krig". Eksemplet bruges den dag i dag til at vise, hvorfor stormagter og opkommende stormagter kan ende i en konfrontation[6].

Den kinesiske udfordring af USA's position gør, at USA må forholde sig til en række problemstillinger i form af navnlig Kinas modernisering og forøgelse af dets militær, propaganda og påvirkningsoperationer samt en markant kinesisk underbudsstrategi. Disse kan medføre, at Kina skaber en ny magtbalance i det Indiske Ocean og Stillehavsområde, der udfordrer den amerikanske dominans. I USA frygter man, at Kina kan opnå en overlegenhed over f.eks. den amerikanske flåde.[7]

Præsident Trump sagde, da han offentliggjorde den nationale sikkerhedsstrategi, at *"... We also face rival powers, Russia and China, that seek to challenge American influence, values, and wealth."* I en række medier er han citeret for at sige, at Kina er fast besluttet på at gøre verdensøkonomien mindre fri og mindre fair[8]. Det synes dog at være fra et talepapir, og ikke brugt ved selve lanceringen.

Faktaboks

Trumps Kina-høge

Præsident Donald Trump hårde kurs over for Kina støttes af mindst to markante figurer: Michael Pillsbury og Peter Navarro. De er begge specialister i Kina, og er med til at tegne en hård kurs over for Kina.

Michael Pillsbury har en forskningsbaggrund, læser kinesisk, og har siden 2014 været leder af Center on Chinese Strategy ved Hudson Institute. I debatten har han markeret sig som en høg over for Kina. Han har skrevet bogen "*The Hundred-Year Marathon*", der har den meget sigende undertitel "*China's Secret Strategy to Replace America as the Global Superpower*". Denne bog er flere gange blevet fremhævet af bl.a. Fox News, som en af de bedste måder at forstå Kina på. Pillsbury blev af Trump brugt til at rådgive ham i de intense forhandlinger om handelskrigen med Kina. En del tyder på, at Pillsburys rådgivning var med til at sikre Trump "sejren" i forhandlingerne med Kina i vinteren 2018.

Peter Navarro (til højre bag Trump) var i 2016 præsidentkampagnen en af Trumps handelspolitiske rådgivere. Han står for en meget hård økonomisk kurs over for Kina. En kurs så hård, at det kan være svært at finde andre økonomier, der støtter hans position. Navarro har udgivet flere bøger om forholdet til Kina, bl.a. "*Crouching Tiger: What China's Militarism Means for the World*" fra 2015 og "*Death by China: Confronting the Dragon – A Global Call to Action*" fra 2011.

Kinas aggressive aggeren – en del af problemet

USA ser sig under et kontinuerligt angreb fra kinesisk side både økonomisk og i en udfordring af USA's status som militær supermagt. Til dette bruger Kina cyber-domænet som et middel til at opnå fordele i forhold til USA økonomisk og militært. I den årlige rapport "Foreign Economic Espionage in Cyberspace" beskrives truslen i cyberspace på følgende vis:

"China has expansive efforts in place to acquire U.S. technology to include sensitive trade secrets and proprietary information. It continues to use cyber espionage to support its strategic development goals—science and technology advancement, military modernization, and economic policy objectives."^[9]

De kinesiske hackerangreb har stået på i lang tid. I 2006 erkendte Major General William Lord fra det amerikanske flyvåben, at et informationstyveri af ca. 20 terabytes havde fundet sted. Sat i perspektiv omhandler det information i papirform, der kunne fylde flyttevogne op fra Pentagon til Baltimores havn dvs. en 80,4 km lang række af flyttevogne med dokumenter.

Lederen af den amerikanske kontraefterretningstjeneste William Evanina, rapporterede i november 2015, at spionage via computerhacking kostede den amerikanske økonomi \$400 milliarder per år.^[10] Det formodes, at den kinesiske regering står bag 90 % af disse cyberangreb. I 2018 har man gennemført endnu en rapport, der viser Kina, Rusland og Iran som de største trusler imod amerikansk industri. I 2015 indgik USA og Kina en cyber-aftale. Dette var for at forhindre de respektive lande i at udføre økonomisk spionage mod hinanden i fremtiden^[11]. I USA tvivler man på oprigtigheden fra Kinas side, og på hvorvidt denne aftale vil kunne ændre Kinas tilgang.

Kinas voksende militære magt

Kina har igennem de seneste år moderniseret dets forsvar. Det er gået fra at være meget stort og gammeldags til at være langt mere moderne og teknologisk baseret. Der er en stigende frygt i USA for, at USA er ved at tabe den militære overlegenhed til Kina – i hvert fald lokalt. Der er to problemer, når man analyserer den kinesiske militære kapacitet kontra den amerikanske. For det første er det usikkert, hvor meget kineserne egentligt kan i kamp, hvor meget isenkræm de har, og hvordan det virker. Der er en næsten endeløs række af rapporter om nye kinesisk teknologiske landvindinger. Det være sig i form af stealth fly, hypersoniske *'glide vehicles'* missiler eller radarer, der kan se stealth fly.[12] Det andet problem, når man analyserer kinesisk kontra amerikansk militær kapabilitet og kapacitet, er, hvor stor del af sin samlede militære styrke USA kan tillade sig at bruge i en mulig konflikt med Kina, og hvorvidt man kan deployere det til det rette område.

Sagt med andre ord, så kan USA være helt overlegent militært, når vi lægger alle fly, hangarskibe, kampvogne osv. Sammen. Men i hvor høj grad kan USA tillade sig, at bruge alt på en gang, og derved blotte sig over for andre? Dette problem havde det britiske imperium også i dets stormagtsdage. Man opererede derfor med en *2-nation navy*, så man til enhver tid skulle kunne kæmpe mod to fremmede flådemagter på en gang. USA forbereder derfor planer for at udkæmpe en land- og luftkrig mod Rusland og en plan for en sø- og luftkrig med Kina samtidigt. I den amerikanske forsvarsledelse er man imidlertid bekymret over, om man har nok midler til dette.[13]

Allerede i 2008/9 så man i den militære og politiske ledelse i USA sig udfordret af Kina, hvorfor man udviklede den såkaldte "Air-Sea Battle doctrine".^[14] Den blev officiel i 2010, og blev i 2015 til Joint Concept for Access and Maneuver in the Global Commons (JAM-GC). Med denne doktrin skulle man kunne imødegå såvel trusler fra Kina som Iran. Truslen fra Kina er rykket op af den amerikanske bekymringsstige, og helt generelt søger USA i disse år at forbedre og skærpe det amerikanske militærs konkurrenceevne ved:

- *First, rebuilding military readiness as we build a more lethal Joint Force*
- *Second, strengthening alliances as we attract new partners*
- *Third, reforming the Department's business practices for greater performance and affordability.*^[15]

Et vigtigt element i den amerikanske genoprustning er den såkaldte "Third offset strategy", der blev introduceret i 2017 af det amerikanske forsvarsministerium. Strategien skal sørge for, at USA bibeholder sit teknologiske forspring. Det sker ved at investere i en række prioriterede områder.^[16] Third offset-strategien kan komprimeres til en indsats på seks områder:

- *Anti-access and area-denial*
- *Guided munitions*
- *Undersea warfare*
- *Cyber and electronic warfare*
- *Human-machine teaming*
- *Wargaming and development of new operating concepts.*

Strategien lægger således stor vægt på flåden og flyvevåbnet – med andre ord den kinesiske udfordring.

Kinas militære modernisering

Det kinesiske militær har gennem de seneste år været gennem en enorm modernisering, især af deres platforme til både flåde og flyvevåben. Den kinesiske hær er skrumpet, og en del vægt er flyttet til flåde og flyvevåben. Dette skift kan illustreres ved udnævnelsen i 2017 af en admiral fra flåden som værnsfælles leder og *theater commander* i en af de fem kinesiske militærregioner. Det har indtil da ellers altid været en general fra hæren.[17] Dertil har der også været en markant fremgang i deres modernisering af våbensystemer. Den kinesiske udvikling finder sted over en bred vifte. Det tæller bl.a. ubåde med ballistiske missiler, der er steget i antal fra én i 2008 til fire i 2016, flere korvetter og lette fregatter og ikke mindst hangarskibe som bliver fremstillet med en vis hast. F.eks. havde Kina ikke korvetter i 2014, men i juli 2018 havde de 41 og forventes at fremstille op mod 60.[18] For få år siden havde Kina ingen hangarskibe, men er nu på vej til at have to operative, en tredje er officielt under konstruktion og det forventes, at Kina på langt sigt vil være i besiddelse af 5-6 hangarskibe[19]. Generelt bevæger det kinesiske forsvar sig fra at være et landforsvar koncentreret om Kinas territorium til at have en langt mere offensiv kapacitet, der kan projicere magt langt uden for kinesisk territorium.[20] Eksempelvis evakuerede man over 35.000 kinesiske stasborgere fra Libyen i 2011, hvor bl.a. en kinesisk fregat deltog.[21]

Den kinesiske strategi er indtil videre ikke lagt an på at kunne matche USA skib til skib eller fly til fly, men ved brug af en anti-access/area denial (A2/AD) strategi søger de at kunne sikre sig imod, at amerikanske skibe kan komme ind og operere i kinesisk nærområde. Hertil har man udviklet en lang række nye våbensystemer, som f.eks. de ballistiske antiskibsmissiler DF-21D og DF-26, russisk-købte S-300 og S-400 luftforsvarssystemer og de kinesisk affødte varianter heraf (det landbaserede HQ-9 og det skibsbaserede HHQ-9)[22].

Det er meget lidt sandsynligt, at en kinesisk-amerikansk krig vil finde sted i den nærmeste fremtid. Men man kan se operationer, hvor Kina søger at holde USA ude af Kinas interesseområde, og USA søger at være tilstede i f.eks. det Sydkinesiske Hav. Senest var en kinesisk og en amerikansk destroyer tæt på at kolliderede i september 2018 i nærheden af Gaven Reef i Spratly-øgruppen.[23] En krig imellem USA og Kina vil meget hurtigt blive en nuklear krig. Derfor er den lidet sandsynlig. I det hele taget diskuteres det i akademiske kredse, om krig imellem stormagter kommer til at ske. Meget tyder på, at det ikke sker på konventionelt niveau med fly, krigsskibe og kampvogne, men i form af afskrækkelse, specialoperationer, efterretningsspil, propaganda, skjulte operationer etc. – men det er en helt anden historie.

Taiwan udgør en helt særlig udfordring for såvel Kina som USA. Kina ønsker Taiwan genforenet med Kina, og det siger man ganske klart. Xi Jining har gjort det meget klart, at Kina vil have Taiwan tilbage, og at man er klar til at bruge våbenmagt dertil.[24] Det rejser to klare spørgsmål: Kan Taiwan forsvare sig selv imod Kina, og vil USA komme Taiwan til undsætning. Svarene herpå er så langt mindre klare. Taiwan har et stærkt forsvar, men kan næppe matche det kinesiske – end ikke i en ren forsvarskamp. Derfor er Taiwan helt afhængig af støtte fra dets allierede USA. I 2018 støttede Trump op om Taiwan.[25] Men med Trumps *America first* politik er der en vis usikkerhed om, hvorvidt USA vil støtte Taiwan og hvor langt man er klar til at gå for at gøre det. Man skal mest af alt se Taiwan som et risikofyldt område, der kan udløse en sikkerhedspolitisk spiral med en helt uigennemskuelig eskalation til følge.[26]

Faktaboks

Den gule fare

Indtil videre har man kun på den yderste højrefløj set referencer til ”Den gule fare”. Denne historiske racistiske tilgang til forholdet til asiater, har været omtalt som: *The Yellow Peril*, *Yellow Terror* eller *Yellow Spectre*. Den har rødder tilbage til 1800-tallets slutning. Det kom til udtryk ved frygten for de kinesiske jernbanearbejdere, og senere blev den italesat i en række film såsom Fu manchu-filmene fra 1930’erne, hvor onde asiater truede hvide mænd (og ikke mindst hvide kvinder).

Under 2. Verdenskrig blev faren helt naturligt skruet op med Japan som den store fare. Som en del af den Kolde Krigs propaganda lavede det amerikanske forsvar en film ”*Red Chinese Battle Plan*”, der kørte på den gule fare. Siden da har der været ret stille om begrebet, der dog fik et kort pust i 1980’ernes asiatiske tigerøkonomier, hvor man uden de racistiske grundtoner havde en meget stor bekymring over de frembrusende asiatiske økonomier.

I en amerikansk debat, der bliver mere og mere skinger, kan man hurtigt tage et greb tilbage til Den Gule Fare, og derved mobilisere meget ubehagelige tendenser. Temaet ligger lige under overfladen ikke kun i USA, men også i f.eks. Canada. Her kom begrebet lige pludseligt frem igen, da man diskuterede de såkaldte kinesiske ”Tiger mums”.

Prioritering og trusselsbilledet for USA

USA's strategi er ikke længere kun fokuseret på terrorisme og organisationer, der truer landets sikkerhed. Den nye udvikling på cyber, økonomi og voksende militær styrke hos andre stater medfører, at opfattelsen af trusselsbilledet i USA er skiftet til langt mere fokus på stater. Kina, Rusland, Nordkorea og Iran er hovedudfordrerne i denne trusselsperception. Særligt fokus har man på Rusland og Kina, som USA mener udfordrer dets rolle som supermagt på den militære og økonomiske front og på cyberområdet.

Kina og Rusland er begge konkurrenter for USA på de nævnte fronter og dermed sikkerhed og velstand i USA. Af denne årsag er amerikansk sikkerhedspolitik nødt til at kunne håndtere disse lande såvel som Nordkorea og Iran. For det amerikanske forsvar betyder det, at såvel forsvar af amerikansk territorium imod fremmede – særligt terrorister – og opretholdelse dets militære position globalt skal håndteres simultant. Det kræver massive investeringer samt udvikling og kontinuerlige operationer, så man kan afskrække mulige angreb på amerikanske interesser.

Trump og hans administration skal håndtere to til tider modsat rettede valgkamplofter: *America first* og *Make America Great Again*. Her er der risiko for, at man på den ene side trækker sig tilbage fra verden, samtidigt med at man har brug for en massiv tilstedeværelse i f.eks. Atlanterhavet, Stillehavet, Mellemøsten og Asien. Dette gør prioriteringer svært, men lige nu fokuserer Trump på økonomien, og derfor har vi en handelskrig i skrivende stund, som er blevet behandlet i et tidligere Atlant Brief.[27]

I amerikansk sikkerhedspolitik lægger man nu pres på allierede, hvis de ikke følger linjen fra Washington. Det ser man f.eks. i forbindelse med den russiske Nord Stream 2 gasrørledning, der går gennem Østersøen og ender i Tyskland, hvor den amerikanske ambassadør i Berlin lægger pres på tyske virksomheder.[28] Disse trues med sanktioner, hvis ikke man ophører med at samarbejde med Nord Stream 2. Vi kan forestille os tilsvarende fremtidige amerikanske tiltag over for danske og europæiske virksomheder, der samarbejder med f.eks. Huawei.

Man skal bemærke, at Trump har en klar opbakning til sin anti-Kina politik. Det er både i erhvervslivet, der ser sig presset af Kina, men i lige så høj grad får Trump politisk støtte. Demokraterne var i november 2018 ude med meget klare støtter til Trumps politik på dette område.[29] Den dårlige relation imellem USA og Kina vil således ikke forsvinde, når Trump stopper som præsident. Her er der en klar linje fra Bush over Obama til Trump og videre frem.

Konklusion

Kina står i dag i en position både økonomisk og militært, der udfordrer USA's selvopfattelse som verdens førende militære og økonomiske magt. Der har store implikationer ikke blot for det amerikansk-kinesiske forhold, men også for USA's forhold til dets allierede.

Trump er vred på NATO-partnerne. De bruger ikke nok penge på deres forsvar. Dette har amerikanske præsidenter fra Eisenhower til Obama bebrejdet deres NATO-allierede. I dag er det blevet meget vigtigere, idet USA nu ser sig markant udfordret af primært Kina, men også Rusland. Underliggende i den amerikanske tilgang er, at Europa skal kunne håndtere det ikke så farlige Rusland, mens USA håndterer dets nye direkte konkurrent Kina.

Den amerikanske perception af Kina får en stor indflydelse på dansk økonomi og sikkerhedspolitik. Direkte får det konsekvenser for dansk økonomi, at vi skal håndtere handelskrigen. Det giver økonomiske muligheder, men USA vil på sigt udfordre os på det klassiske spørgsmål – hvem holder I med?

Trump vil næppe på sigt affinde sig med, at vi er neutrale og handler med begge parter, og bliver en slags safespace. Det affandt Storbritannien sig heller ikke med under dets konfrontationer med Frankrig fra 1793 til 1815. Det engelske bombardement og Flådens Ran i 1807 kostede Danmark titlen som seriøs sømagt i Europa. Med andre ord er det et farligt sted at stå for småstater. Løsningen er et stærkt sammenhold i EU. Militært vil USA blive ved med at kræve, at dets allierede opruster og selv kan håndtere problemer i Europa. På sigt kan det medføre amerikanske ønsker (eller krav/afpresning) om europæisk støtte i Asien, f.eks. med støtte til hangarskibsgrupper.

Den amerikanske perception af Kina som trussel må og skal tages alvorligt i Europa, da det både bygger på reelle kinesiske ambitioner, som fremlagt af den kinesiske ledelse, og fordi det kan få alvorlige konsekvenser for, hvordan USA håndterer dets allierede. Dette er en særlig udfordring for dansk erhvervsliv, der ikke støtter Kina, men som har store interesser i Kina. Erhvervslivet risikerer således at lide skade af den amerikansk-kinesiske konfrontation, som en afledt effekt af denne. Danmark, såvel politisk som erhvervsmæssigt, vil på sigt skulle tage stilling til hvem vi holde med. Vi bør holde med det demokratiske USA.

- [1] The White House, *National Security Strategy of the United States of America*, Washington DC, 2017, p. 25, <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2017/12/NSS-Final-12-18-2017-0905.pdf>
- [2] China Daily, *Full text of Xi Jinping's report at 19th CPC National Congress*, 18. oktober 2018, http://www.chinadaily.com.cn/china/19thcpcnationalcongress/2017-11/04/content_34115212.htm
- [3] Enda Curran, *These Could Be the World's Biggest Economies by 2030*, Bloomberg, 8. januar 2019, <https://www.bloomberg.com/news/articles/2019-01-08/world-s-biggest-economies-seen-dominated-by-asian-ems-by-2030>
- IHS Markit News Release, *China to Become World's Largest Economy in 2024 Reports IHS Economics*, 7. september 2014, <http://news.ihsmarkit.com/press-release/economics-country-risk/china-become-worlds-largest-economy-2024-reports-ihs-economics>
- [4] Janet Henry, *The World in 2030*, HSCBC, 28. september 2018, <https://www.hsbc.com/news-and-insight/2018/the-world-in-2030>
- [5] Tage Vosbein, *Ulige traktater*, Den Store Danske, Gyldendal, 2. februar 2009, http://denstoredanske.dk/Geografi_og_historie/Kina_og_Mongoliet/Kinas_historie/ulige_traktater
- [6] Graham Allison, *The Thucydides Trap: Are the U.S. and China Headed for War?*, The Atlantic, 24. September 2015, <https://www.theatlantic.com/international/archive/...>
- [7] Se f.eks. Robert Ross, *The End of U.S. Naval Dominance in Asia*, Lawfareblog, 18. November 2018, <https://www.lawfareblog.com/end-us-naval-dominance-asia> & David Ochmanek, Peter A. Wilson, Brenna Allen, John Speed Meyers, Carter C. Price, *U.S. Military Capabilities and Forces for a Dangerous World - Rethinking the U.S. Approach to Force Planning*, RAND Corporation, Santa Monica 2017, https://www.rand.org/pubs/research_reports/RR1782-1.html
- [8] Zhenhua Lu, *Donald Trump's national strategy targets China, Russia 'attempting to erode American security and prosperity'*, South China Morning Post, 19. december 2017, <http://www.scmp.com/news/china/policies-politics/article/2124851/donald-trumps-national-strategy-targets-china-russia>

[9] National Counterintelligence and Security Center of the United States of America, *Foreign Economic Espionage in Cyberspace*, 2018, <https://www.dni.gov/files/NCSC/documents/news/20180724-economic-espionage-pub.pdf>

[10] The National Bureau of Asian Research, *Update to The IP Commission Report, The Theft of American Intellectual Property: Reassessments of the Challenge and United States Policy*, februar 2017 http://ipcommission.org/report/IP_Commission_Report_Update_2017.pdf

[11] Gary Brown og Christopher D. Yung, *Evaluating the US-China Cybersecurity Agreement, Part 1: The US Approach to Cyberspace*, The Diplomat, 19. januar 2017, <https://thediplomat.com/2017/01/evaluating-the-us-china-cybersecurity-agreement-part-1-the-us-approach-to-cyberspace/>

[12] Se f.eks. David Fernando, *China has just showcased a powerful new weapon, which it's dubbed its own version of the 'Mother of All Bombs'*, News.com.au, 7. januar 2019, <https://www.news.com.au/technology/innovation/military/china-has-just-showcased-a-powerful-new-weapon-which-its-dubbed-its-own-version-of-the-mother-of-all-bombs/news-story/98460d62a36930dbf4c62a23791c5355>

Jonathan Marcus, *The 'globalisation' of China's military power*, BBC News, 13. februar 2018, <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-43036302>

David Handling, *China may have developed a quantum radar that can spot stealth planes*, NewScientist, 13. November 2018, <https://www.newscientist.com/article/2185188-china-may-have-developed-a-quantum-radar-that-can-spot-stealth-planes/>

Raymond Wang, *Digging Into China's 'Tactical' Hypersonic Boost-Glide Vehicle Program*, The Diplomat, 5. September 2018, <https://thediplomat.com/2018/09/digging-into-chinas-tactical-hypersonic-boost-glide-vehicle-program/>

[13] Aaron Metha, *The US may not be able to fight two big wars at once*, DefenseNews, 3. oktober 2018, <https://www.defensenews.com/pentagon/2018/10/04/can-the-us-fight-two-big-wars-at-once-new-report-casts-doubts/>

The Heritage Foundation, *2019 Index of U.S. Military Strength – An Assessment of U.S. Military Power*, p. 309, 2019, <https://www.heritage.org/military-strength/an-assessment-of-us-military-power>

[14] Jan van Tol, *AirSea Battle: A Point-of-Departure Operational Concept*, Center for Strategic and Budgetary Assessments, 2010, <https://csbaonline.org/uploads/documents/2010.05.18-AirSea-Battle.pdf>

[15] U.S. Department of Defense, *Summary of the 2018 National Defense Strategy of the United States of America*, 2018, <https://dod.defense.gov/Portals/1/Documents/pubs/2018-National-Defense-Strategy-Summary.pdf>

[16] Reagan National Forum Keynote Speech by Secretary of Defense Chuck Hagel, 15. November 2014, <https://dod.defense.gov/News/Speeches/Speech-View/Article/606635/>

[17] Dennis J. Blasko, *A "First" for the People's Liberation Army: A Navy Admiral Becomes a Joint, Regional, Commander*, Jamestown Foundation China Brief, Vol. 17, Issue 5, 31. marts 2017, <https://jamestown.org/program/first-peoples-liberation-army-navy-admiral-becomes-joint-regional-commander/>

[18] Ronald O'Rourke, *China Naval Modernization: Implications for U.S. Navy Capabilities—Background and Issues for Congress*, Congressional Research Service, 1 august 2018, <https://fas.org/sgp/crs/row/RL33153.pdf>

[19] Liu Xuanzun, *China's 3rd aircraft carrier under construction, to be equipped with new technologies*, Global Times, 26. november 2018, <http://www.globaltimes.cn/content/1129069.shtml>

The Economic Times, *China plans to have five aircraft carriers in the future: Chinese experts*, 6. December 2018 <https://economictimes.indiatimes.com/news/defence/china-plans-to-have-five-aircraft-carriers-in-future-chinese-experts/articleshow/66966130.cms>

David Axe, *China's Naval Future: 6 Aircraft Carriers?*, The National Interest, 7. december 2018, <https://nationalinterest.org/blog/buzz/chinas-naval-future-6-aircraft-carriers-38087>

[20] Janathan Marcus, *The 'globalisation' of China's military power*, BBC News, 13. februar 2018, <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-43036302>

[21] Gabe Collins, Andrew S. Erickson, *Implications of China's Military Evacuation of Citizens from Libya*, Jamestown Foundation China Brief, 11. marts 2011, <https://jamestown.org/program/implications-of-chinas-military-evacuation-of-citizens-from-libya/>

[22] Minnie Chan, *Chinese missile force puts new Russian S-400 air defence system to the test*, South China Morning Post, 27. December 2018, <https://www.scmp.com/news/china/military/article/2179564/chinese-missile-force-puts-new-russian-s-400-air-defence-system>

Ngo Mihn Tri, *China's A2/AD Challenge in the South China Sea: Securing the Air From the Ground*, The Diplomat, 19. marts 2019, <https://thediplomat.com/2017/05/chinas-a2ad-challenge-in-the-south-china-sea-securing-the-air-from-the-ground/>

[23] Jane Perlez, Steven Lee Myers, *U.S. and China Are Playing 'Game of Chicken' in South China Sea*, The New York Times, 8. November 2018, <https://www.nytimes.com/2018/11/08/world/asia/south-china-sea-risks.html>

gCaptain, *Photos Show Confrontation Between USS Decatur and a Chinese Navy Warship in South China Sea*, 2. oktober 2018, <https://gcaptain.com/photos-show-confrontation-between-uss-decatur-and-chinese-navy-warship-in-disputed-south-china-sea/>

[24] BBC News, *Xi Jinping says Taiwan 'must and will be' reunited with China*, 2. januar 2019, <https://www.bbc.com/news/world-asia-china-46733174>

[25] Cary Huang, *As Beijing Squeezes Taiwan, Trump's US Gives Tsai a Warm Welcome*, 18. august 2018, <https://www.scmp.com/week-asia/opinion/article/2160245/beijing-squeezes-taiwan-trumps-us-gives-tsai-warm-embrace>

[26] Daniel R. DePetris, *Is a U.S.-China Clash Over Taiwan Inevitable?*, *The National Interest*, 9. November 2018, <https://nationalinterest.org/blog/skeptics/us-china-clash-over-taiwan-inevitable-35787>

Cary Huang, *Taiwan's Cosying up to Trump could Spark a China-US War*, *South China Morning Post*, 21. oktober 2018, <https://www.scmp.com/week-asia/opinion/article/2169432/taiwans-cosying-trump-could-spark-china-us-war>

Johnson Lai, Christopher Bodeen, *US reassures Taiwan on security as China increases threats*, *AP News*, 31. oktober 2018, <https://www.apnews.com/2dc501a0a64f490bb1adb63364ad8e24>

[27] Jens Peter Hau, Lars Bangert Struwe, *Analyse af handelskrigen mellem*

USA og Kina, *Atlant Brief*, november 2018, *Atlantsammenslutningen*, <http://atlant.dk/media/1567/analyse-af-handelskrigen-mellem-usa-og-kina.pdf>

[28] Reuters, *US warns German firms of possible sanctions over Russia pipeline*, 13. januar 2019, <https://af.reuters.com/article/commoditiesNews/idAFL8N1ZD0DQ>

[29] David Lawder, *Democrat-led House seen backing Trump's China trade war, scrutinizing talks with allies*, *Reuters*, 8. November 2018, <https://www.reuters.com/article/us-usa-elections-trade/democrat-led-house-seen-backing-trumps-china-trade-war-scrutinizing-talks-with-allies-idUSKCN1ND1HU>

Atlantsammenslutningen

Atlantsammenslutningen er en sikkerhedspolitisk tænketank, der blev oprettet i 1950 som følge af Danmarks nyerhvervede medlemskab af NATO, hvor neutralitet blev ændret til alliancesamarbejde.

Denne nye udenrigspolitiske retning affødte et behov for at informere befolkningen om Danmarks nye internationale rolle, og resultatet blev oprettelsen af Atlantsammenslutningen.

Som uafhængig folkeoplysningsorganisation har Atlantsammenslutningen således haft til opgave at oplyse danskerne om sikkerheds-, forsvars- og udenrigspolitik i mere end 60 år.

Atlantsammenslutningen støttes af en årlig finanslovsbevilling via Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet.

*Atlantsammenslutningen
Roskildevej 28A
2000 Frederiksberg C
Tlf. 3059 1944
Mail: atlant@atlant.dk*

Læs mere på www.atlant.dk